

[A. C. Normann.]

konservative presses hetzkampagne og protestkampagne, som bliver afgørende for befolkningens stilling til regeringens og regeringspartierne valutapolitik. Afgørende bliver, efterhånden som virkningerne fremkommer, om befolkningen forstår, at byrderne er således fordelt, at det virker retfærdigt over for de enkelte grupper. Dernæst bliver det afgørende, om befolkningen ser, at den politik, der føres, virkelig gør den nytte, som forslaget forudsætter. Jeg skal gerne indrømme, at de psykologiske hensyn her ikke bør overses, endog at de spiller — deri har det ærede medlem hr. Axel Kristensen ret — en overvældende stor rolle.

Men det kan ikke ligefrem siges, at oppositionen og dens store presse anstrenger sig for at styrke de fremmende psykologiske virkninger af den politik, der er foreslået; det ville vel også være for meget forlangt, selv om der nok bør være en grænse for, hvor stærkt en opposition kan få sig til at bidrage til at modvirke det bedst mulige resultat af en given politik. Her bør ganske vist oppositionspartierne have et vidt spillerum — det tror jeg også den opposition, vi har i dag, mener den bør have; i hvert fald udnytter den dette spillerum overordentlig stærkt. Men det er det radikale venstres opfattelse, at den foreslåede lovgivning vil få den tilsigtede virkning, såfremt ikke nye uforudsete ulykker rammer dansk økonomi, og vi beder om, at man i bedømmelsen af virkningen i højere grad end hidtil ser lovforslagene som en sammenhæng. Der er ikke ét forslag, der kan pilles ud af sammenhængen og betragtes som en isoleret enhed. Her kommer, når vi taler om virkningerne, meget til at afhænge af regeringens økonomiske politik på længere sigt, at man altså følger den opsparing, der pålægges borgerne, op med tilsvarende besparelser fra det offentlige side. Her må man efter vor mening rette opmærksomheden mod både statens og kommunernes økonomi og mod de civile og militære budgetter. Kunne vi yderligere komme frem til større tilbageholdenhed med hensyn til de krav, der stilles til statskassen fra befolkningen, fra organisationerne og fra alle de kredse, som ikke er særlig tilbageholdende i den henseende, men ofte meget stærke i

tonen, når det gælder en kritik af den offentlige økonomi — kunne vi komme dertil, at også de udviste en større grad af ansvarlighed, ville det bidrage meget stærkt til en bedring af den offentlige økonomi.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Der er et enkelt punkt i lovforslaget om stabiliseringslån, jeg vil gøre et par bemærkninger om, et punkt, som har været berørt af et par af de tidligere talere. Jeg beklager meget, at det ikke har været muligt at finde et rimeligere grundlag for beregningen af stabiliseringslånet i de tilfælde, hvor ægtefællers indkomster sammenlægges. Vel er det et gode, at statsskattelovens skalaindkomst, ikke den skattepligtige indkomst, lægges til grund ved beregningen, at altså statsskattelovens hustrufradrag og børnefradrag kommer i anvendelse, men hustrufradraget, der i 1946 sattes til højst 2 000 kr., er ikke siden blevet forhøjet. Trods store prisstigninger siden 1946 er dette fradrag uforandret; ingen pristalsregulering har her fundet sted. Det 2 000 kr.s fradrag kan således ikke siges at være tidssvarende. Derfor bliver de sambeskattede ægtefæller, som begge har erhverv, i sammenligning med ægtefæller, hvoraf kun den ene har erhvervsindtægt, urimelig højt beskattet, og denne urimelighed forstærkes nu ved stabiliseringslånet. Dansk Kvindesamfund har peget på de familiepolitiske uheldige virkninger heraf. Det samme er tilfældet for børnefradragenes vedkommende.

Jeg er klar over, at man i udvalget har drøftet at ændre disse fradrag, men at man har ment også på dette punkt at måtte følge statsskattelovens skalaindkomster og udskyde eventuelle ændringer af de nævnte fradrag til en samlet revision af de personlige skatter. Jeg forstår, at der derfor ikke er nogen mulighed for at ændre grundlaget for stabiliseringslånet for denne gruppe sambeskattede ægtefæller, der rammes urimelig hårdt. En sådan ændring havde jeg gerne set.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må begynde med at takke flertallet, fordi det indstiller lovforslaget til vedtagelse og har givet tilslutning til de af mig stillede ændringsforslag.

Jeg kan med det samme anbefale tinget